

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Varij Heroes, quos in varios infestosque Casus, demisit Deus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

Tolluntur ita, vt Iam iam tacturos sidera summa putes. Dei ciuntur ita, vt Iam iam tacturos Tartara nigra putes. Hinc, in bello, Arcus fortium superatus est s̄epissime: & infirmi accincti sunt robore; quique paulo antē pugna superiores fuerunt, iam victi triumphantur; & in contrarium triumphant, qui fuere triumphati. Hinc repleti prius, ad vomitum ac satietatem, paulo post ad incitas redacti, tanquam mercenarij pauperissimi, pro panibus, se locauerunt: in contrarium autem, famelici saturati sunt. Et si de mulierum ærumnis, aut superbis est quæstio, s̄apē steriles, cum Sara, Anna Elcanæ, Elisabetha, peperit plurimos: & quæ multos habebat filios, quæq; de ijs superbè alias contempnit, tanquam Niobe aliqua, infirmata est, amissione omnium liberorum. *Quia Dominus mortificat, & viuiscitat: deducit ad inferos & reducit. Dominus pauperem facit & ditat: humiliat & subleuat. Suscitat de puluere egenum: & stercore eleuat pauperem;* ut sedeat cum principibus & solium gloriae teneat. Quod planè perspicuum fuit, in Henrico Comitis Palatinifilio. Usque adeò non in diuersis duntaxat, sed in eodem etiam homine hæc est diuersitas, vt acerba dulcibus temperentur, & dulcia amaris restringantur: quæ non meruit, qui acerba non gustauit. Nam per patientiæ ac Virtutis templum, ad templum, Honoris gloriæque transeundum etiam Ethnici censuerunt. Quorum est & illud: *Dij laboribus omnia vendunt. Nec quidquam pulchrum, nisi difficile. Recta igitur est via per laborum & aduersorum ambages.* Vincent. lib. 18. c. 54. Felix, qui Fasten pescem imitatur, in cuius ore maritima aqua salsa que mox fit dulcis. Nam bona indoles amara quæque sua dulcedine temperat, &, vt Plautus loquitur, *Optimum est arumne condimentum equus animus.*

Hac via Deus Noë deduxit, in arcæ carcerem eū includens, & lamentabile diluuiū tot cognatis, tot affinibus eius, & toti Mundi inducens, sed per contemptibile lignū iustum gubernans, ipso in quæ eum inclusit, carcere, & tantis fluctibus liberauit. Hac via profugū irrefratriſ iustum Iacob deduxit per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei, Gen. 28. 5. & dedit illi scientiam sanctorū: honestauit illum in laboribus, & compleuit labores illius. In fraude circumuenientium illum affuit illi, & honestū fecit illum. Custodiuit illum ab inimicis, & a seductoribus tutauit illum, & certamen forte dedit illi, ut vinceret, & sciret, quoniam omnium potentior est sapientia. Nam Patriarcha iste iam primogeniturae privilegio auctus, iam odio fraternalis grauatus; iam benedictione patris.

Nn 2 patris.

patris, iam fratriis comminatione vices alternauit; iam exilio mis-
 ser, iam ouium fœtu locuples: diuturnam seruitutem seruiens cir-
 cumuentus est, & pro Rachaële Lian, sed & ipsam etiam tandem
 Rachaëlem adeptus, mæstas lætasque nuptias celebrauit. Neque
 in reditu sine periculo fuit, Laban Deos suos repetente; & Esau
 cum valida manu occurrente; vt adeò & à tergo, & à fronte pre-
 meretur. Idem tamen, quem homines agitarunt, Angeli vel col-
 luctantes, vel in scalis sursum ac deorsum & ipsi commeantes, re-
 creauerunt. Hac via Deus venditum iustum non dereliquit Iosephum,
 sed à fratribus peccatoribus, & ab Ægyptijs calumniatoribus libera-
 uit eum: descenditq; cum illo in foueam, & in vinculis non dereliquit il-
 lum: donec afferret illi sceptrum regni, & potentiam aduersus eos, qui
 eum deprimebant: & mendaces offendit, qui maculauerunt illum, &
 dedit illi claritatem æternam. Mira varietas; miræ vices, miri flu-
 ctus. Charissimus Patri, fratribus fit odiosissimus. Castissimo in-
 sidiæ fuit ab ijs, quos de crimine pessimo accusauit. Is qui modò
 florida veste conspicuus & alijs prælatus fuit, tunica spoliatur po-
 lymita nudatur. Is qui viderat, quasi solem & lunam, & stellas unde-
 cim adorare se, in cisternam veterem mittitur; quasi mancipium
 venditur; traducitur, quasi adulter; compingitur innocens in-
 catenas; & tandem, per carceres ascendit ad solium, per catenas
 venit ad coronas: per vincula euectus est ad sceptrum. Quippe eti-
 rex non fuerit, par tamen propemodum fuit illius potentia, cum
 regia potestate. Per has ambages illum Deus deduxit; quis ne-
 get, per vias rectas deduxisse? De Iob, quid opus est multa com-
 memorare? Ille potentissimus, ditissimus, felicissimus, &c. quod
 plus est, etiam iustissimus atque sanctissimus, de solio in sterqui-
 linum descendit, vt rursum de fimo ad sceptrum eductus, de ster-
 core pauper eleuaretur. Quanta fuit metamorphosis, ex Crœso Irus,
 ex Iro Crœsus? & rursum ab omnibus colebatur, qui omnium
 fuit peripsema. Quis neget hanc rectam fuisse viam? Iustus era
 antè & misericors, ac in pauperes liberalis; sed multò postea, in
 his virtutibus, confirmator, quia plus discit expertus æstimare
 calamitates, vt etiam illa testatur, quæ dixit:

Non ignara mali miseris succurrere disco.

Dauid quoties fortunam sensit variatam? A proprijs fratribus re-
 prehensus; à Goliath hoste irrisus; à Nabal neglectum contem-
 tus; à Michol vxore, cum saracismo, spretus; à Semei conuicijs
 saucia-

ſauciatus; ab ipſo Saule toties ad necem quæſitus; per hæc omnia, velut per atrocem, eāmque non vnam tempeſtatem emerſit, ad ſummam dignitatē rex factus. Hæc via recta erat, quia erat via Heroum & generoforum; per qualem etiam Poëtæ fingunt, Herculem ſuum meruisse, vt inter ſidera collocaretur. Horum ſententiā non voluptas, ſed aduersa illum extulerunt.

Quid exemplis pluribus opus eſt? Nonne hæc, atque eius cemodi plura, iſpum oportuit pati Chriſtum, & ita intrare in gloriam suam? Ut hominem debebat nos redimere; vt Deus nobis innotescere. Qua de cauſa alternum in illo fuit rerum ſecundarum & aduersarum regnum. Vix, eo in has auras nato, Angeli carmen Gethnethliacum cecinerunt, & iſfonuit, per campos, lœtum illud: Gloria in excelsis Deo: cucurrerunt Paſtores, & reuerſi ſunt glorificantes, & laudantes Deum, in omnibus, que audierant, & viderant: properarunt ab Oriente Magi, & intrantes domum inuenierunt puerum cum Maria matre eius, & procidentes adorauerunt eum: & apertis theſauris ſuis, obtulerunt ei munera, aurum, thys & myrrham. Hæc iucunda & honorifica fuerunt; ſed interuenere & præuenere iniucunda ac difficultia toleratu. Nam in propria venit, & ſui eum non receperunt: non enim, etiam nondum nato, erat ei locus in diuertoſio. Neque locus erat, cum natus eſſet, de qua cauſa, inter bestias, in ſtabulo habitauit. Magna eſt diuersitas, inter pecudes iacere, & reſges habere adoratores. Octiduum ierat, & iam cæpit vulnerari; iam ſanguinem fundere, cum circumcidetur, haud ſanè exiguo cruciatu. Laudatus eſt à Simeone & Anna, in templo, ſed ad internecionem mox quæſitus ab Herode, atque in exilium fugam facere coactus. In exilio quoque, vt fit, credibile eſt, ei non pauca ingrata accidiffe. Adultus interfuit nuptijs, interfuit & conuiuijs; ſed & 40. diebus & 40. noctibus iejunauit; ſæpiusque eſuirij, poſt magnos labores. Eum illi honorem exhibuit Magdalena accumbenti, vt calidis lachrymis pedes eius ablueret, atque illis capillis tergeret, quos antea ornauerat in omnem vanitatem. Sed hunc honorem Pharisæus importunissima murmuratione contaminauit, mellique acetum infudit. Alias cum ob miraculorum patrationem, ab omnibus alijs pro magno Propheta, pro Filio Dei, pro Meſſia haberetur; inuidia Iudeorum nonnullorum omni eum contumelia affecit; variorumque impostaſione criminum onerauit. In monte Thabor, instar ſolis, effulſit, ipsaque etiam

V I.

Luc. 24. 26.

Luc. 2. 14.

Matth. 2. 11.

Ioan. 18.

Luc. 2.

Nn 3 yestis